

2. Den andra grunden: Åsidosättande av artikel 8.1 i bilaga I till stadgan för Europeiska unionens domstol och av artikel 73 i personaldomstolens rättegångsregler

Klaganden gör i detta sammanhang gällande att det, vad gäller den begäran som klaganden gjort det ursprungliga förfarandet, inte i ansökan men i en senare skrivelse, inte finns grund för ett beslut om separat prövning, eftersom begäran inte är självständig och avskiljbar.

3. Den tredje grunden: Åsidosättande av artikel 8.2 i bilaga I till EU-domstolens stadga och av artikel 73 i personaldomstolens rättegångsregler

Klaganden gör härvid gällande att tvisten har sitt ursprung i hans anställningsförhållande, varför personaldomstolen är behörig i enlighet med artikel 1 i bilaga I till EU-domstolens stadga.

4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 6.1 i EKMR och artikel 47 i stadgan

Klaganden gör slutligen gällande att personaldomstolen genom sitt agerande har åsidosatt principerna om rätten att bli hörd och om ett kontradiktoriskt förfarande, samt att han inte har behandlats rättvist.

Talan väckt den 16 februari 2012 — Mecafer mot kommissionen

(Mål T-74/12)

(2012/C 118/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Mecafer SA (Valence, Frankrike) (ombud: R. MacLean, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning,

— delvis ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut K(2011) 8804 slutlig, av den 6 december 2011, i den mån det innebär att endast en delvis återbetalning görs av den antidumpningstull sökanden har betalat samt att ytterligare belopp som betalats av sökanden i antidumpningstull orättmätigt kvarhålls trots att de lagligen ska tillfalla till sökanden,

— besluta att det överklagade beslutet ska förbli i kraft tills dess att Europeiska kommissionen har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

— Första grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid tillämpningen av en lämplig och skälig vinstmarginal för oberoende EU-importörer, och misslyckades därigenom med att fastställa ett tillförlitligt exportpris i syfte att beräkna det korrekta antidumpningsbelopp som skulle återbetalas, vilket inneburit att artiklarna 2.9 och 18.3 i rådets förordning nr 1225/2009 åsidosatts.⁽¹⁾

— Andra grunden: Svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att dra av antidumpningstullen som en kostnad vid beräkningen av exportpriset och misslyckades därigenom med att fastställa en tillförlitlig antidumpningsmarginal i syfte att beräkna det korrekta antidumpningsbelopp som skulle återbetalas, vilket inneburit att artiklarna 2.9, 2.11 och 11.10 i rådets förordning nr 1225/2009 åsidosatts.

— Tredje grunden: Svaranden underlät att på ett skyndsamt och lämpligt sätt underrätta sökanden om vad som krävdes för att iaktta artikel 11.10 i rådets förordning nr 1225/2009 och åsidosatte därigenom den allmänna EU-rättsliga principen om rätt till försvar, liksom principen om god förvaltning, vilken även den ingår i den allmänna EU-rätten, samt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51).

Talan väckt den 16 februari 2012 — Nu Air Polska sp. z o.o. mot Europeiska kommissionen

(Mål T-75/12)

(2012/C 118/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nu Air Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: R. MacLean, solicitor)